

Barraca codi 10474 - BV201

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Turó d'en Tres - Can Tres
Emplaçament	Sota la urbanització de can Tres, en el camí que va a La Soleia, en una línia elèctrica
Alçada:	270m

Coordenades:

Latitud:	41.38063
Longitud:	1.94761
UTM Est (X):	412003
UTM Nord (Y):	4581546

Classificació

Número de fitxa	08295-198
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Petit enderroc exterior.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00300004
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca i grans dimensions, del tipus àeria aïllada i orientada al nord. La seva planta és de ferradura i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. No ha estat restaurada malgrat el petit enderroc que pateix l'estructura. Sembla construïda amb dues fases, la part inferior és de pedra calcària i la superior de pedra de sauló. Té un ràfec volat de 35 cm i la pedra del brancal esquerra fa 90 cm d'alçada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

